Да ли су паничне молбе Зеленског да се Украјини достави офанзивно оружје уродиле плодом, или је Запад заиста месецима скривао одлуку о слању тенкова, глумећи у представи коју многи називају циркуском, а у ствари обучавајући украјинске војнике у Румунији, није ни важно.

Чињеница је да је одлуком да се Украјини испоруче „леопарди“, сукоб ушао у нову фазу, коју многи већ одавно називају светским ратом. На једној страни је Украјина и Запад, а на другој сви остали, пре свега – Русија и Кина.

Маске пале за једну ноћ

У сваком случају, ствари се одигравају муњевитом брзином. Све дилеме, или све маске, пале су за једну ноћ – Немачка је одлучила да пошаље своје тенкове, а онда и Америка своје.

Доналд Трамп, бивши председник Америке, који сматра да то може испровоцирати нуклеарни рат, завапио је:

„Прво тенкови, а затим ће бити нуклеарне бомбе. Завршите овај луди рат, сада!“

Али конфликт, који је почео као лимитирани територијални рат, ескалира у глобалну економску конфронтацију између целог Запада на једној страни, те Русије и Кине на другој, и постаје „светски рат”, па ће се мало ко сложити са Трампом да је зауставити то лудило „тако једноставно“ и „сада”. Сувише је новца и енергије у њега уложено да би га сад просто зауставили.

Тако мисли и Зеленски, који, додуше, још није тражио атомску бомбу, али ратну авијацију – јесте, не кријући ни тренутка да би му авиони-ловци служили да бомбардује Москву и Петербург.

И Столтенберг има само једну жељу, да војно порази Русију. Упорно лицемерно понављајући да НАТО није у рату.

„Русија је велика земља, навикла је да се бори до краја, навикла је да скоро губи, а затим све обнавља. Учинила је то Наполеону, учинила је то Хитлеру. Било би апсурдно мислити да је Русија изгубила рат, да је њена војска неспособна“, изјавио је ових дана Жозеп Борељ и – позвао Запад да настави да наоружава Украјину. Апсурдно, али потпуно у складу са досадашњим безумним понашањем земаља ЕУ.

Чему су се надали Хитлер и Наполеон

Асоцијације се саме намећу – и осамсто дванаеста година кад је Наполеон, који је само желео да обнови „велико литванско царство“, охрабрен дочеком у Витепску, поверовао да ће га и Руси дочекати цвећем, и кренуо на Москву; и четрдесет прва кад је Хитлер, који није командовао само немачком, него европском војском састављеном од војника 14 држава, закључио да је прави тренутак да себи постави споменик на Црвеном тргу...

Вреди подсетити – половину Наполеонове војске 1812. чинили су Италијани, Хрвати, Шпанци, Португалци, Холанђани, Баварци, Саксонци, Пруси, Швајцарци, Пољаци…

Поред Вермахта, борбе против СССР-а од 1941. водиле су редовне војске Италије, Румуније, Финске, Мађарске, Словачке, Хрватске, као и добровољачке формације из Шпаније, Француске, Холандије, скандинавских и балтичких земаља.

На крају рата с Наполеоном – Руси су у Паризу учили да пију шампањац, Други светски рат завршен је постављањем совјетске заставе на врху Рајхстага, а за успомену су остала и два тенка, која и данас стоје тамо.

Поход којим руководи Америка

Али историјско памћење је било недовољно да спречи Немце и Французе да учествују у злочину који је смислила и којим руководи Америка. И логично је – свим чланицама Северноатлантске алијансе морају руке бити једнако крваве, иначе би можда нека (на пример Немачка која трпи највећу штету) могла да пожели да изађе из игре.

Данас све оне тврде да су невине и да не шаљу своју војску, бар не ону редовну, у рат против Русије, али неко је израчунао да је у Украјини изгинуло око 6000 страних војника, док се јавно из дана у дан шаље све више оружја и тако се у пракси, на живим људима, проверава његова ефикасност.

А грађани западних земаља гледају и слушају лажи о томе како се њихов новац троши у добротворне сврхе, како Руси губе рат, већ су скоро изгубили – само недостаје још мало „леопарда“, понеки „абрамс“, „патриот“, а ако може и – атомска бомба. И они су дужни да обезбеде Украјину тим „ситницама“.

Да ли представник Европе Жозеп Борељ верује да ће Унија имати више среће него Француска, или Трећи рајх?

У сваком случају, додао је да је Брисел до последњег момента покушавала да избегне директни сукоб, да је позивао да се сва питања реше преговорима, те да Европска унија није страна сукоба, нити жели да постане учесник. Лицемерно, ако знамо да су управо земље ЕУ биле гаранти Минских споразума и чланице Нормандијске четворке, и да су јавно признале да су готово пуну деценију лагале и наоружавале Украјину – да не би оне директно ратовале са Русијом, већ да ту част и право да гину, препусте Украјинцима.

[illegible] *je*